

Marian Kochanowski

Juszkowo, st. 21, gm. Pruszcz
Gdański, woj. gdańskie, AZP
13-43/172

Informator Archeologiczny : badania 26, 101

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ju północnym dl. 5,2 m znaleziono ułamki cegieł gotyckich, ceramiki i przedmiotów żelaznych. Wystąpiły tam również fragm. naczyń z późnych faz wczesnego średniowiecza oraz kawałki szyb, kafl i ceramiki z XVI–XVIII w.

Na st. 18 założono wykopy o powierzchni 14,2 m², odkrywając fragm. gruzowiska z uławkami cegieł gotyckich oraz wkopy nowożytnie. Znaleziono fragm. ceramiki z XI–XVIII w. oraz ułamek noża żelaznego.

Materiały są przechowywane w Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie. Badania będą kontynuowane.

Juszkowo, st. 21
gm. Pruszcz Gdański, woj.
gdańskie
AZP 13–43/172

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Marian Kochanowski. Finansowane przez Andrzeja Kadzewicza — właściciela gruntu. Ślady osadnictwa z okresu późnośredniowiecznego (XIV–XV w.).

Stanowisko zlokalizowane i zadokumentowane w czasie badań AZP w 1985 r. (badania mgr. J. T. Podgórskiego), położone na południe od obwodnicy trójmiejskiej na rozległym, południowym skłonie wysoczyzny opadającej ku dolinie rzeki Raduni. Natrafiono wówczas na ułamki ceramiki pradziejowej i średniowiecznej.

Ponieważ teren ten został przez właściciela przeznaczony na cele budowlane, w wyniku zawartej umowy przeprowadzono szczegółowe rozpoznanie stratygraficzne. W marcu i wrześniu 1992 r. wykonano łącznie 11 wykopów sondażowych o wymiarach ok. 200 x 200 cm, określających nawarstwienia geologiczne i kulturowe. Pod współczesną warstwą użytkową o miąższości do 40 cm zalegała warstwa zglinionego piasku o barwie jasnobrunatnej, z drobnymi i średniej wielkości kamieniami. Brak było jakichkolwiek śladów osadnictwa pradziejowego. Na głębokości ok. 100–110 cm zaznaczyła się warstwa calcowa — jasnobrunatny żwir z licznymi drobnymi kamieniami. Należy przyjąć, że wieloletnia orka oraz rozmycia na stoku zniszczyły istniejące tu nawarstwienia. Znalezione na powierzchni pola ułamki ceramiki zakwalifikowane zostały do typowej dla XIV–XV w. formy naczyń z czasów krzyżackich, wypalanych w atmosferze redukcyjnej.

Rozpoznano teren działki 15/1 należącej do A. Kadzewicza, choć śladów osadnictwa należałoby szukać również w obrębie sąsiednich działek, zwłaszcza położonych niżej. Stanowisko zlokalizowane jest na południowym, nasłonecznionym stoku, w pobliżu skarpy opadającej do koryta rzeki Raduni. Morfologia terenu ma charakter wytopiskowy, ukształtowany wraz z ustępowaniem lodowca i — choć nie jest to udokumentowane w materiale archeologicznym — prawdopodobnie tędy przemieszczali się pierwsi koczownicy z epoki kamienia. Dotychczasowe źródła materialne potwierdzają obecność lokalnych grup ludzkich od schyłku epoki brązu oraz ciągłość osadniczą po czasy nowożytnie.

Konsekwencją badań powierzchniowych AZP powinny stać się prace sondażowe, a nawet szerokopłaszczyznowe, rozpoznające układy stratygraficzne na tych stanowiskach, które w czasie AZP zostały sklasyfikowane jako osady bądź punkty osadnicze.

Dokumentację i materiały złożono w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Prace ratownicze zakończono.

Kalisz Pomorski, st. 1
gm. loco, woj. koszalińskie
AZP 33–18/20

Pracownie Konserwacji Zabytków Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska w Szczecinie

Badania prowadził Sławomir Słowiński. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków Oddział w Koszalinie. Trzeci se-